

OKRUŽNO TUŽILAŠTVO BANJA LUKA
POSEBNO TUŽILAŠTVO ZA SUZBIJANJE ORGANIZOVANOG I
NAJTEŽIH OBLIKA PRIVREDNOG KRIMINALA
- SPECIJALNO TUŽILAŠTVO -
Odjeljenje za istrage i bezbjednost

Broj: AOIB - 16 /10

Banja Luka, dana 15.02.2010. godine

Z A P I S N I K
o prikupljanju obaviještenja od svjedoka

Sastavljen na osnovu člana 227. stav 2. i 3. Zakona o krivičnom postupku, dana 15.02.2010. godine u prostorijama Okružnog tužilaštva u Banjaluci - Posebnog tužilaštva za suzbijanje organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala – Specijalnom tužilaštvu Banja Luka, Odjeljenje za istrage i bezbjednost, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenog Simić Velimira i drugih, zbog krivičnog djela prevara iz člana 239. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske.

P R I S U T N I :

Tužilački istražilac:

Milosav Savković

Svjedok:

MITAR MALIĆ

Zapisničar:

Biljana Delić

Započeto u 11 časova.

Na osnovu člana 151. stav 3. Zakona o krivičnom postupku svjedok je o sebi dao sljedeće podatke:

1. Ime i prezime: MITAR MALIĆ,
2. Ime oca ili majke: Pante Malić,
3. Zanimanje: Građevinski radnik,

4. Boravište: Vojvode Sindelića br. 32, Prnjavor
5. Mjesto i godina rođenja: Grabik Ilova, Prnjavor, 07.11.1946. godine
6. Odnos sa osumnjičenim, odnosno optuženim i oštećenim: nesrodan
7. Kontakt telefon: 065/161-775

Potpis svjedoka: _____

Na osnovu člana 8. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, svjedok je upoznat da su u krivičnom postupku pred ovim Tužilaštvom u ravnopravnoj upotrebi službeni jezici Republike Srpske - jezik srpskog naroda, jezik bošnjačkog naroda i jezik hrvatskog naroda. Službena pisma su ćirilica i latinica.

Svjedok je poučen da u postupku ima pravo služiti se maternjim jezikom ili jezikom koji razumije. Ako svjedok ne razumije jedan od službenih jezika Republike Srpske, obezbijediće se usmeno prevođenje onoga što svjedok, odnosno što drugi iznose, kao i isprava i drugog pisanog materijala.

Razumio sam sva prava iz člana 8. Zakona o krivičnom postupku i poučen sam o svojim pravima prije ispitivanja.

Razumijem jezik srpskog naroda koji je u upotrebi kao jedan od službenih jezika i nije mi potrebno usmeno prevođenje onoga što se iznosi kao ni isprava i drugog pisanog materijala na srpskom jeziku.

Razumijem službeno pismo – latinicu (ćirilicu).

Potpis svjedoka: _____

Na osnovu člana 62. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske svjedoku se saopštava da će se o njegovom saslušanju sastaviti zapisnik.

Na osnovu člana 146. stav 5. i 7. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske svjedok je upozoren da je dužan odazvati se na svaki poziv Tužilaštva i Suda, a ukoliko se svjedok ne odazove pozivu Suda ili Tužilaštva, niti svoj izostanak opravda, Sud može izreći novčanu kaznu do 5.000,00 KM ili narediti njegovo prinudno dovođenje.

Ukoliko svjedok koji je upozoren na posljedice bez zakonskih razloga odbije da svjedoči Sud može na prijedlog Tužioca donijeti rješenje o kažnjavanju svjedoka novčanom kaznom do 30.000,00 KM.

Na osnovu člana 148. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, svjedoku se saopštava da ima pravo odbiti svjedočenje ako je bračni ili vanbračni drug osumnjičenog odnosno optuženog ili roditelj i dijete, usvojlac ili usvojenik osumnjičenog odnosno optuženog.

Na osnovu člana 149. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske svjedoku je saopšteno da ima pravo da ne odgovara na pojedina pitanja ako bi ga istinit odgovor izložio krivičnom gonjenju.

Ukoliko svjedok koristi pravo da ne odgovara na pojedina pitanja može odgovoriti na ta pitanja ako mu se da imunitet.

Svjedok koji je dobio imunitet i koji je svjedočio, neće se krivično goniti osim ako je dao lažan iskaz.

Na osnovu člana 151. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, svjedok je upoznat da je dužan odgovore dati usmeno.

Na osnovu člana 151. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske svjedok je opomenut da je dužan govoriti istinu, da ne smije ništa prećutati, a zatim je upozoren da davanje lažnog iskaza predstavlja krivično djelo.

Potpis svjedoka: _____

Na osnovu člana 151. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske svjedok je upozoren da je dužan o promjeni adrese ili boravišta obavijestiti Tužioca odnosno Sud.

Nakon saopštenih pouka i upozorenja svjedok izjavljuje: Razumio sam sva upozorenja i pouke što potvrđujem svojim potpisom.

Potpis svjedoka: _____

Nakon toga svjedok je izjavio:

Od 1970. godine ja i supruga nalazimo se na privremenom radu u Njemačkoj, tačnije u Hamburgu, gdje smo ostvarili i penzije. Sav svoj životni vijek dok smo radili u inostranstvu štedili smo novac da bi nas početak ratnih dejstava u bivšoj SFRJ i propadanjem stare devizne štednje zadesio takođe u Njemačkoj. U tom momentu na štednjama u domaćim

bankama u Jugobanci DD Sarajevo Filijala Prnjavor u Privrednoj banci Sarajevo Filijali Prnjavor, imao sam ukupno pretvorene u sadašnji kurs eura 534.360,00 eura, stare devizne štednje. U periodu poslije rata, početkom 2004. godine, udala mi se kćerka, te sam htio da prodam staru deviznu štednju i da ja i supruga kao uzorni roditelji djetetu riješimo egzistenciju.

U aprilu 2004. godine došli smo u Prnjavor, te sam se raspitao gdje se tada vodila stara devizna štednja i pošto sam saznao da je to APIF otišao sam u prostorije u APIF-a u Prnjavoru. APIF je u to vrijeme a i sada bio smješten u zgradi Razvojne banke, u APIF-u je radio Svatok Andrija, lice koje ja u tom momentu nisam poznavao, već sam ga upoznao tada kada sam došao da se raspitam kako i na koji način mogu prodati staru deviznu štednju, odnosno da li će se ona isplaćivati i kada. Tada mi je Svatok Andrija prilikom našeg razgovora rekao da od ove države nema ništa, da je sve propalo, da stara devizna štednja neće biti isplaćivana nikada, te da on ima ljude koji kupuju državni kapital i da njima treba stara devizna štednja za kupovinu tog kapitala.

Tada mi je isti rekao da mu ostavim broj svoga telefona iz Hamburga, te da će on kontaktirati lica koja otkupljuju staru deviznu štednju i da će mi se neko javiti. Nakon nekoliko dana ja i supruga smo se vratili u Hamburg i nakon nekih desetak dana od našeg povratka iz Prnjavora ujutro u 6 sati zazvonio je telefon, te se supruga javila i pozvala me da preuzmem vezu jer me trebao izvjesni Simić Velimir, kojeg u tom momentu nisam poznavao. Ja sam se javio, čovjek mi se predstavio kao Simić Velimir iz Banja Luke, rekao mi je da mu je Svatok Andrija, iz APIF-a dao moj broj telefona i da on hoće da otkupi staru deviznu štednju. U tom razgovoru mi smo se malo cjenkali oko cijene, oko uslova, te smo postigli neformalan dogovor da ja svojih 534.360,00 eura prodam njemu za 90%, što bi iznosilo 480.600 eura na četiri godine, ali da ćemo sve precizirati kad ja dođem u Prnjavor. Nakon par dana, pošto me je u međuvremenu Simić stalno zvao da dođem i govorio da požurim pošto treba da kupi neku firmu mojom starom deviznom štednjom, ja sam ubrzo i došao u Prnjavor.

Dok sam ja bio u Njemačkoj mi smo se dogovorili telefonom da se nađemo u Prnjavoru u prostorijama APIF-a kod Svatok Andrije, a što smo po mom dolasku i učinili. Kada sam došao u prostorije APIF-a zajedno sa mojom suprugom Milenom Malić, tu se nalazio i svatok Andrija i Simić Velimir kojeg sam tada prvi put upoznao. Sjeli smo u kancelariju kod Svatok Andrije, te kada smo se dogovorili, ja i Simić da mi isplati 90% stare devizne štednje odnosno 480.600 eura, to u roku od četiri godine, tako da 2005. godine isplati 105.000 eura, 2006. godine 105.000 eura, 2007. godine 105.000 eura i zadnju ratu da mi isplati 31.05.2008. godine u iznosu od 165.000 eura.

Nakon toga Simić je otišao da sačini ugovor, pa smo ja i supruga sačekali u gradu da on to završi, te je ubrzo zatim donio ugovor formata A-4 o zajmu novčanih sredstava sačinjen između mene i Simić Velimira o prometovanju stare devizne štednje pod uslovima koje sam

već objasnio. Ja tom prilikom nisam obraćao pažnju da je u članu 3. napisano da Simić Velimir meni daje ovjerene i potpisane bjanko virmane preduzeća „Skonto” DOO Prijedor, ali odgovorno tvrdim da pomenute virmane nikada nisam dobio.

Nakon što je ugovor potpisan i ovjeren u opštini Prnjavor ja sam dobio jedan primjerak, te smo ponovo otišli kod Svatok Andrije u APIF gdje smo izvršili otvaranje privatizacionog računa na moje ime, te sam po instrukciji Simić Velimira i Svatok Andrije potpisao pedesetak bjanko virmana APIF-a i predao ih Svatok Andriji.

Nakon što smo završili formalnosti oko potpisivanja pomenutih virmana, ja i moja supruga Milena, Simić Velimir i Svatok Andrija otišli smo u slastičarnu koja se nalazi u blizini APIF-a, te smo tom prilikom popili piće, a tada mi je Svatok Andrija rekao da Simić Velimir pametno radi, da kupuje dio kapitala koji su predmeti privatizacije preko drugih lica i da ima 5% akcija u nekim preduzećima. Dok je on meni i supruzi pričao Simić Velimir je bio odsutan, pošto je izašao do toaleta. Nakon što smo popili piće razišli smo se i ja i supruga smo otišli nazad za Njemačku.

Na nekih mjesec dana prije dospjeća prve rate po ugovoru iz Hamburga sam telefonom pozvao Simić Velimira, te sam mu rekao da 30.06.2005. godine da dolazim u Prnjavor i da ga još jednom pitam da li će mi spremiti novac na što je on odgovorio da će novac biti i da ga čeka. Kada sam došao u Prnjavor pozvao sam Simić Velimira, te je on počeo da priča biće sutra, biće prekosutra i ja sam ne nakon mjesec dana vratio u Njemačku a da me je Simić slagao i nije platio dogovoreni iznos od 105.000 eura. Od tada pa do danas Simić Velimir samo mi je jednom uplatio iznos od 10.000 eura i mislim da je to bilo 2006. godine i nakon toga nije mi uplatio ništa više.

Ja sam u međuvremenu bezbroj puta imao kontakte sa Simić Velimirom i uvijek je bila ista priča da ima neku firmu da proda, da njemu ne plaćaju, da će uplatiti sutra, prekosutra, i tako redom i suština je bila da me je prevario i da taj novac nije vraćao. U par navrata kontaktirao sam Svatok Andriju ali mi je on uvijek govorio da pritisnem Simić Velimira i da će mi on vratiti novac, ali nažalost od toga nije bilo ništa. U nekoliko navrata Simić Velimir mi je govorio da ga je prevario Vračar Rade, Hrnjaz Siniša, Pejić Radojka, Topić Miodrag, Karapetfović Mladen i još neka lica kojima ne znam imena, ali ja ta lica ne poznajem i sa njima nikada nisam imao kontakt.

Želim da napomenem da je Svatok Andrija imao ključnu ulogu u mom kontaktu sa Simić Velimirom i 100% sam siguran da je bio sa njim dogovor kada su mene prevarili, jer kako se može objasniti da je samo nakon desetak dana, nakon mog kontakta sa Svatok Andrijom u APIF-u Simić Velimir mene telefonom pozvao u Hamburg. Opravdano sumnjam da mu je Svatok Andrija dostavljao podatke i za ostale stare devizne štednje pošto su ti podaci njemu bili dostupni.

Da je Svatok Andrija upetljan u posao sa Simić Velimirom može poslužiti podatak da je mojoj komšinici Novaković Ljubici, inače nepokretnoj ženi (slabije hoda) Svatok Andrija lično uzeo sa štedne knjižice 14.000 KM i da joj do dan danas nije platio, odnosno uplatio joj samo jednu radu od 1.000 KM, a dok ostali iznos nije platio uz obrazloženje da će to uraditi Simić Velimir. Iz ovoga se jasno vidi i bezbroj drugih slučajeva da je Svatok Andrija sa Simićem zajedno učestvovao u prevari mene ali i drugih štediša prvenstveno sa opštine Prnjavor kojih je mnogo.

Poznato mi je da je starom deviznom štediši Dujaković Rajku iz Grabik Ilove Svatok Andrija sam došao tražeći da otkupi staru deviznu štednju u ime Simić Velimira a kasnije sam čuo da je to i učinio, što Vam može potvrditi i sam gospodin Dujaković.

Takođe želim da izjavim da opravdano sumnjam da Simić Velimir i Svatok Andrija nisu bili sami u ovom poslu nego da su sa njima zajedno u prevarama učestvovali Rade Vračar, Hrnjaz Siniša, Topić Miodrag, Pejić Radojka, Stojanović Željko, Karapetrović Mladen i Vuković Ljubiša, ali za to nemam dokaze.

To je sve što imam da izjavim. Zapisnik mi nije potrebno čitati slušao sam glasno diktiranje, na isti nemam primjedbi i isti, svojeručno potpisujem.

Završeno u 12 časova i 25 minuta.

Zapisničar:
B. Delić
/Biljana Delić/

Svjedok:
Mitar Malić
/Mitar Malić/

Tužilački istražilac:
Miloslav Savković
/Miloslav Savković/